

ELŐFIZETÉS

HELYBEN:
Egy évre 24 korona.
Egy hónapra 2 korona.

VIDÉKEN:
Egy évre 28 korona.
Egy hónapra 2 k. 40 f.

HIRDETÉSEK:
6-hasábos petit sor egyszer 20 fill.
minden következőnél 16 fillér.

Nyitólé sora 40 fillér.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI NAPILAP.

SZERKESZTŐSÉG:
Aradi és csanádi egyesülé-
vasutak palotájában.
TELEFON-SZÁM: 357.

KIADÓHIVATAL:
Aradi Nyomda Részvény-
Társaság.
József főherceg-ut 22. sz.
TELEFON-SZÁM: 151.

Arad, 1900.

FELELŐS SZERKESZTŐ:
St a u b e r J ó z s e f.

Csütörtök, augusztus 2.

Mai számunk főbb közleményei:

- Vezérezik: Állat az emberben.**
- Orossország harcra.**
- Turista-museum Aradon.**
- Az orosz királygyilkosság.**
- A szőlőművelés ügyelme.**
- Művészhasznosság.**
- A gyanú ő.**
- Gyilkosság egy szilvafa miatt.**
- Megfújták a trombitát.**
- Tárcsa: Feloldás.** Irta: Kazár Emil.
- Regény-Csarnok: Modern Ophélie.** Fordította: Liptai Imre.

Allat az emberben.

Arad, augusztus 1.

Van valami gonosz, forradalomszerű az új századot övező levegőben, ami nem elégszik meg a rendes mindennapi egyszerűséggel, hanem keresi a feltűnést, extravaganciák után nyargal s fejedelmi vérré szomjazik.

Még menthető volna némiképpen ez a tény — megbocsátható soha — ha zarnok élete ellen törne, kegyetlenkedő, népe boldogságát lábba tipró fejedelmet juttatna a másvilágra. De az anarchista, aki megvadul a mérges, észbontó tanoktól, nem az igazságot kutatja, nem elégtételt keres szenvedett bántalmakért, hanem tisztán a hatalomra tör, porba akarja rántani népek szeretetének tárgyát, tisztelt, becsült, olykor imádott alakját.

Gyűlöli a hatalmat, mert érzi, hogy ő maga milyen nyomorult porszem a maga hitványságában. Gyűlöli azért, mert nem egyforma vele, nem adja oda mindenét

czéda, hereéletet élő alakoknak, akik kerülve a munkát, éjjeli mécses fantasztikus lobogása mellett szövik gyűlöletet támasztó terveiket.

Herostratesi babérokra vágyódnak, hizeleg a hiúságuknak, hogy a világtörténet egyik eseménye az ő nevükhöz fűződik s megvetik az életet és halált egyaránt, mert olyan levegőben növekedtek fel, ahol nem tanulták becsülni egyiket sem.

Minden emberi érzés mellőzésével saját tanuk diadalának élnek, anélkül, hogy tiszta fogalmat alkothattának maguknak róla, vajjon mit is akarnak?

Ha oly uralkodónak, ki mint ember és mint király, korának legnemesebb alakjai közé tartozott, igazságos, nagylelkű, lovas és emberséges volt mindenkor, orgyilkos golyója által kellett meghalni, méltán kérdehetjük, milyen legyen hát az az uralkodó, akinek az anarchisták gyilkos bandája megkegyelmez?

A gyilkos Angelo Bressi valószínűleg sohasem látta Umberto királyt, semmi személyes oka sem lehetett rá, hogy bosszút álljon rajta. Azt mondja, most jött Amerikából és a monarchikus intézmények gyűlöletéből követte el a merényletet. De hát az anarchisták nemcsak az uralkodók ellen dühöngenek. Carnot nem volt uralkodó, Canovas del Castillo sem, az a negyven ember sem volt az, akit az anarchisták a barcelonai színházba vetett dinamitombával megöltek, vagy akik 1893-ban a párisi vendéglőben szétrobbantott bombának estek áldozatul. Őrjöngő emberi vad-

állat félrebeszélése az csupán, mely a monzai rémtettet politikai bünténynek, bizonyos politikai rendszer megbuktatására kieszelt kísérletnek akarja feltüntetni. Az anarchisták egyik része közönséges gonosztevő, a ki a rablást oly ürügygel üzi, mintha magas társadalom-politikai ideáljai megvalósítására akarná ezzel megszerezni az eszközöket.

Ilyen volt a hirhadt Ravachol, az 1892-iki számos párisi bombamerényletek szervezője, kit a parlamentben való bombavetése miatt nem mert halálra ítélni a megrémült esküdtszék s a kit egy utólag rábizonyult közönséges rablógyilkosság miatt küldtek a gillotinra. Az anarchisták másik kategóriája emberi vadállat, a melyet herosztrateszi dicsőségszomj izgat, mely ölni akar, csupán hogy öljön s ezzel nevét emlegetetté, híressé tegye. Ilyenfajta angyali királynéknak gyilkosa, Luccheni s úgy látszik, ilyen a monzai merénylő is.

Mi fog történni az anarkizmus ellen? Az 1898. szeptemberi merénylet után, melynek ártatlan áldozata imádott királynéknak lett, értekezletre gyűltek össze a hatalmak képviselői Rómában. Annak az Olaszországnak a földjén tanakodtak, melynek az a szomorú dicsőség jutott, hogy a legtöbb ugynevezett aktív anarchistát szolgáltatotta. De nem sokra mentek. A tanácskozás meddő maradt. Nagyobb szabású törvényhozási intézkedések nemzetközi kezdése helyett kisebb jelentőségű megállapodásokra jutottak, melyeket az egyes országok rendőrségei a saját hatáskörük-

T Á R C Z A.

Feloldás.

Irta: Kazár Emil.

Az ügyvédi irodában a sárga íróasztaloktól minden irnok és bojtár fölkapta a fejét, mikor egy nagyon előkelő megjelenésű ur kérdészködött az ügyvéd ur után.

A feléje fordult arcok roppant vágyat árultak el, hogy az egész urat fölshipantsák, mint a tubákot. Az iroda vezetője hátra rugta maga alatt a széket, azt sem tudta, hová tegye tollát s az szerencsésen le is esett az asztal mellé. Megfeledezett a szokásos szólámról, hogy talán az ügyvéd urat most nem is lehet háborgatni, majd előbb megkérdezi. Rohant ki egy kis, alig észrevehető ajtón, mely oly titokzatosnak és bizalmasnak látszott, mint valami szokatlan zseb a ruhán.

A kíváncsi tekintetek lopva és tisztelettel nézték végig a látogató Cséfi Kálmánt, a ki hatalmas állami hivatalnok és szép asszony férje. A miniszter kíséretében szokott megjeleni minden hivatalos ünnepélyen és a feleségével soha sem hiányzik sehonnán, a hol urak és hölgyek a jelenlevők és az alkalom díszét emelik.

Az ügyvéd ur a bizalmas ajtón csakhamar kijött, két kezét Cséfi elé nyújtotta s a régi

bizalmas ismeretség kitörő áradozásával vezette szobájába előkelő látogatóját.

— Akárhogy vesszük is a dolgot, — szölt az egyik irnok, mindenkihez intézvén szavait — idősecske férj már olyan szép asszonyhoz.

Odabent Cséfi és az ügyvéd szivarra gyújtottak, s cognac mellé ültek.

— Szükségem van rád, az ügyvédre — szölt Cséfi.

— Pörölsz vagy tanács kell? — kérdezte nagy előzékenységgel az ügyvéd.

Cséfi kényelmesen elhelyezkedett a karosszékekben.

— Válni fogok — felelt tökéletes nyugalommal Cséfi.

Az ügyvéd éppen egy pohárka cognacot akart kínálni, de most letette a poharat és bámulva egyenesedett ki. Cséfiáról és feleségéről semmit sem tudott a világ, noha mindig benne éltek.

— Tehát szólj. Veszem észre, hogy az ügyvédet illeti látogatásod. Jobban szerettem volna, ha a régi barátság hozott volna hozzám.

— Az ember oly törekeny — válaszolt Cséfi — kívánt a férjek.

— Nem lettél volna boldog?

— Ha az ember boldog is, még ne képzelje magát halhatatlannak — jegyezte meg Cséfi egy kissé gondolkozva. — A boldogság is mulandó.

— Tehát valami történt közted és a feleséged közt? — szölt ismét az ügyvéd.

— Istenem, a házasságban mindig történik valami. Boldog, vagy boldogtalanok vagyunk s élünk mint minden halandó — mondta Cséfi csöndes nyugalommal. — Hanem, édes barátom, az idő szalad s nem hagyja hátra maga után az embert, hogy ott maradjon, a hol legalább husz évtized előtt volt. Szeretnék most veled előkészíteni mindent, a mi a váláshoz szükséges. Irmának vissza akarom adni a szabadságát. Jól értsd meg, vissza akarom adni a szabadságát.

— Tehát gyanakszol, vagy talán bizonyítékaid vannak?

Erre a kérdésre Cséfi Kálmán vállat vont, aztán folytatta:

— A mikor feleségül vettem Irmát, már akkor leszámoltam magammal, hogy a mi boldogságunk nem tart sokáig. Fiatal lány volt, én már túl a fiatalyságon. Mindegy. Boldog leszünk addig, a meddig. A mig a jelek mutatkoznak. Akkor... hogy is mondjam?... lemondok boldogságomról. Megelégszem, hogy oly szép asszony engem boldogított, de az ő boldogságát mindhalálig le nem foglalom.

— Édes barátom, nem valami rögeszme ez? — szölt közbe az ügyvéd nyugtalanul.

— Nem, nem! — felelt erős hangon Cséfi s a világos ablakra nézett, mintha a távolságba akarna tekinteni. A mi házasságun-

ben hajthattak végre. Vajjon tényleg végrehajtották-e s milyen sikerrel? A monzai rémes eset inkább azt sejteti, hogy az 1899. elején megindított akció körülbelül elaludt. Most talán ismét fel fog lobbanni a törekvés az anarkizmus megfékezésére. De bajos tőle nagyobb eredményeket várni.

Az anarkizmus véres merényletei és korunk vérrel írott története, az egész nemzeteket magával ragadó elvadulás közt lélektani összefüggés van. Csodáljuk-e, hogy az anarkizmus maniakusai ölnék, mikor a nemzetek is szakadatlanul ezt teszik? Az utolsó öt-hat év története a példátlan tömeggyilkolások szakadatlan láncolata. Mily vad kegyetlenségeket követtek el az angol katonák Transzvámban. Fogoly burokat fákhöz kötözték és a cél-lövésben gyakorolták magukat rajtuk. Mit csináltak az európai seregek, mikor Tien-cin kínai várost bevették? Ölték, raboltak, gyermekeket, asszonyokat gyilkoltak rakásra.

A német császár azzal küldi katonáit a messze keletre, hogy „nincs kegyelem! foglyokra nincs szükségünk, öljetek meg mindenkit, a ki elétekbe kerül!” *Nincs kegyelem!* — e rettentő szavakban tükröződik korunk szelleme, ezek hangzanak egy hatalmas trónról végig az egész világon s a társadalom mélységeiből, az anarkizmus sötét oduiból tompán hangzik vissza a trónok felé: *nincs kegyelem!*

Oroszország harcol.

— Az Aradi Közlöny távirati értesülése. —

Arad, augusztus 1.

Bármily gyorsan közelgett is a béke, Kinából ismét heves harcok híre érkezik. *Oroszország*, a melyről két napig hirt sem hallottunk, ismét megszólaltatta ágyuit s a kínai háborúról szóló mai jelentések csaknem mind az orosz akcióról szólnak.

Mai távirataink a következők:

Pétervár, augusztus 1.

A vezérkar a következő jelentéseket kapta: *Grodokov* tábornok jelenti Khabarovszkából július

28-iki kelettel: A kínaiak július 26-án ágyuzták Blagovjescsenszket. *Reszunov* szotnyaparancsnok megtámadott és megsemmisített egy kínai őrséget és lángba borított egy kínai falut. A *Szelenga* nevű gőzhajót, amint az Amur folyón fölfelé ment, lövésekkel nyugtalanították a kínaiak, de az orosz ágyuk elhallgattatták őket. Az oroszok vesztesége jelentéktelen volt. Egy ház megrongálódott. Július 28-án egy gőzhajó Kharbinből 1500 embert, köztük 79 beteget és 40 lebesültet hozott Lakhaszuba. A mureni álmóson sineket raknak le.

Pétervár, augusztus 1.

Július 26-án *Orlov* tábornok egy különítménnyel átkelt a határon Abagajunnál, a hol a vasuti munkát újra megkezdték, július 23-án Blagovjescsenszket a kínaiak ágyúkkal támadták meg, a mire az őrség szintén ágyuzással felelt. Segédesapatok közelednek. 27-én reggel egy kínai őrszem a jakatarinszkajai állomás közelében megtámadta az amurvidéki hadosztályból való kozákokat. *Szervijanov* ezredes különítménye megsemmisítette az őrszemet és azután visszatért. 23-án Szakharov tábornok különítménye előnyomult Vanzája falu ellen, a melyből az *Odessza* gőzösre lőttek, ugyszintén mindazok ellen a falvak ellen, a melyekben rablások fordultak elő. Ezeket a falvakat mind fölgújtották és a mellett sok fegyvert, lövészt és más készletet ejtettek zsákmányul. Július 24-én Szakharov különítménye a bajantuni erőd elé vonult, a hol *Vinikov* ezredest és a kínai vasutnak egyik ügyvivőjét megölték. Rökognoszkálása alkalmával kiderült, hogy a vár őrsége 2000 ember. A kínaiak eleinte alkudozásra és kérésre fogták a dolgot, de mikor a tábornok a várhoz közeledett és a kozákok előnyomultak, puska- és ágyutüzélést keztek, a mely estére hevesebb lett. Végül azonban a kínaiak mégis elhagyták az erődöt és elfutottak. Az oroszok öt Krupp-ágyut foglaltak el, a melyek még nem voltak ágyutalpakra állítva, továbbá sok töltényt, négy hajóágyut és tüzérségi lövészt ejtettek zsákmányul.

Pétervár, augusztus 1.

Alekszejev tengernagy azt táviratozza, hogy a tiencini arzenálban sok hadiszert koboztak el, a melyet azonban még nem irtak össze. A zsákmány között van 300 ágyu és sok drágaság, a melyet *Li-Hung-Csang* pilótájában találtak.

Pétervár, augusztus 1.

A kasgári konzul jelenti 20-iki kelettel, hogy a helyzet ott az orosz csapatok mozdulatiról terjesztett álhírek következtében nagyon

nyugtalanító. A mohamedán lakosság fel van háborodva a kínaiak ellen. A kínai hatóságok érthetetlen rendszabályai csak fokozzák az izgatottságot. A kínai csapatok között is mutatkozik forrongás.

Pétervár, augusztus 1.

A kuldsai konzul jelenti 27-iki kelettel, hogy a cjangjuni kormányzó azt a parancsot kapta a császárnétól, hogy az oroszokat mind meg kell ölni, a mire a kínaiak már előkészületeket is tettek, de a konzulátus segítségére kiküldött két orosz lovasszázad megérkezése helyreállt a nyugalom. Mindazáltal Dsungáriából torgókat vontak össze Kuldsában. Most mindenütt teljes nyugalom van.

Washington, augusztus 1.

Caolidge ezredes, a tiencini amerikai csapatok parancsnoka, a következő táviratot küldte: Július 25-én a pekingi japán katonai attasétól 22-én kelt levél érkezett Tiencinbe, a melyben az attasé aggódva kérdezi, mikor érkeznek meg a fölmentő csapatok. Július 13-ika óta — mondja a levél — éjjel-nappal folyton támadnak bennünket. Már csak a legnagyobb erőfeszítéssel védelmezhetjük magunkat. Ha egy héten belül nem jönnek, valószínűleg nem fogjuk magunkat tovább tarthatni. A levél nem tesz említést az ellenségeskedés megszűnéséről.

London, augusztus 1.

Egy július 27-iki tiencini távirat, a mely Csifun át érkezett ide, a következőket jelenti: Ma egy futár érkezett ide Pekingből, a ki július 21-én kelt táviratot hozott *Conger* követőtől, továbbá Anglia, Japán és Németország képviselőitől és több más magánszemélytől. Ezek a táviratok megerősítik a korábbi jelentéseket. A futár a maga részéről megerősítette az utak rossz állapotáról és a pekingi uton lévő kínaiak számáról szóló híreket. *Conger* az amerikai konzulhoz intézett jegyzékében ezt mondja: Megegyezés jött létre, a melynek értelmében július 16-ika óta nem lőnek ránk. Élelmiszerünk néhány hétre van, de *lövőszerünk kevés*. Ha a kínaiak úgy folytatják a lövöldözést, mint eddig, nem tarthatjuk magunkat soká és akkor mindnyájunkat felkoncolnak. Remélem, hogy némsokára fölszabadítanak bennünket.

London, augusztus 1.

Egy kelet nélküli magánjelentés ezt mondja: Tegnap egy fehér zászlós követ *Jung* tábornok-

kat nem előzte meg szerelem. Nem is törekedtem, hogy Irma hajlandóságát megnyerjem. Gyermekek néztem, a ki iránt csak anyai figyelemmel és udvariassággal viseltetem, mint akarmelyik fiatal lány irány szoktunk. Semmi vágy sem volt, hogy huszonöt éves fiatal emberekkel versengjek. Hisz atyja barátai közé tartoztam.

— Az atyja, ha nem csalódom, — szolt közbe az ügyvéd — sokat költött.

— Mondják, hogy rosszul gazdálkodott — javította ki Cséfal. — Későn kezdett már aggodni. Akkor már betegeskedett is. Jól ismerem vagyoni helyzetét, az orvosok sem titkolják, hogy mi közeledik. Nagyon sajnáltam Irmát, elgondolván az előkelő, szép szegény leány sorsát. Atyját is sajnáltam. Foglalkozni kezdtem Irmával, a ki finom, gyöngéd volt és megkértem. Meglepett, hogy nem utasított vissza. Még meggondolási időt is engedtem neki. Irma nem tudta, hogy szegény s mégis a várakozási idő után ismételte, hogy feleségem akar lenni. Atyja azt mondta, hogy semmit sem szolt a leánynak vagyoni helyzetéről. Irma tehát abban a hitben lett feleségem, hogy gazdag. Ez nagyon jól esett nekem akkor, de mégis élt bennem a kétség, hogy a korkülönbség miatt tartós lehessen a mi boldogságunk. Aztán édes ügyvédem, okom van kételkedni abban is, hogy Irma nem az atyja rábeszélésére nyujtotta-e kezét nekem. De szerető, gyöngéd hitvesem volt mindig s én boldognak éreztem magam. — Most Irma 30

éves, még mindig fiatal. És én? Hm. Bizonyos ideig az asszonyok türelmesek, feláldozók. Hanem vajjon szenteknek kell lenniök, titok és földi érzések nélkül? Gyermekeink sincs, a kiből érzéseink összetalálkoznának s a távoldástól megóvatnának. Nem, nem, barátom, engem nem birt elkényeztetni szerencsém. Bár tiszta ég mosolyog a víz tükrén, az örvények mégis ott rejlenek. Ne mondj ellent. Boldogságot a mulandóság érzésével fogadtam s készültem rá, hogy le kell róla mondanom.

— Ezek mind végletek! — kiáltott az ügyvéd.

— Meglehet. De már bekövetkezett, hogy kételkedem. Meg is tudom fejteni magamnak, hogy miért. Megöregedtem, édes barátom, s nem is foglalkoztam eleget a feleségemmel. Ambícióim vannak, szerepeini szeretek, vitatkozom, politizálok. A nap nagy részét nem töltöm otthon s ha otthon vagyok, azt hiszem, unalmas vagyok.

Az asszony mind több és hosszabb látogatásokat tesz, látogatóink szaporodnak. Unatkozik szegény. En pedig a szereplésről nem tudok lemondani, nem is akarok, mert azt képelem, hogy több komolysággal tehetem, mint a turbékolást. Am az asszony szép, fiatal. No, tehát mit várhatok. Nem hiszek kivételekben, bármennyire becsülöm is Irmát. Nem szép tőlem, de sokszor megszáll a kétség és a társaságokban szinte kedvem jön meglesni, nem néz-e rám valaki gunyosan; és hallgatóni, hogy a hátam mögött nem nevetnek-e ki?

— Kedves barátom, — szolt nagyon komolyan az ügyvéd — ezek olyan rögeszmék, melyekkel én argumentálni nem tudok a te válásodhoz.

— Ezek csakugyan érzelmi dolgok, de előttem fontosak, mert rám támadtak és üldöznek. Meg akarom övni Irmát, hogy alámerüljön, hogy tettető legyen, hogy vétkessen ellenem, hogy bünt kövessen el, hogy én őt meggyűlöljem! Visszaadom szabadságát.

Cséfal Kálmán most már egész fölindulással beszélt, s kezébe vett egy iratsomagot, melyet érkezésekor maga mellé tett az asztalra.

— Itt van minden okirat, a mi egy válópör megindításához szükséges — folytatta Cséfal, még mindig erős fölindulással. — Egyszerűen az van benne, hogy félek a közelemben levő opiumtól, mely elszédíthet és elbuthat. Irzótatos hóbort, hogy az én korymban valaki asszonyi befolyástól függjön és rettegjen. Az ördögbe is! Azért éltem, hogy nevetésges legyenek a világ előtt s a hirlapok külön esti kiadása nagy betűkkel hirdesse szerencsétlenségemet és kudarcomat?

— Édes barátom, nagyon szenvedsz.

— Hallgass! Lehültem. Eppen szenvedni nem akarok. Egy asszonyért, vagy egy asszony miatt! O szabad lesz, én pedig megszabadulok. Nem minden fájdalom nélkül, mert fáj elveszteni örökre, a kit becsülök. De lelkekre, édes barátom, lehültem és nincs a világnak semmi zuga, ahová félrevonulni vágytam idilli oázisok

noctól jegyzéket hozott *Macdonald* követnek, a melyben a kínai tábornok azt kérdezi, hajlandók-e az idegenek fegyverszünetet kötni. *Macdonald* azt válaszolta, hogy hajlandó erre avval a föltétellel, hogy a kínaiak felhagynak a lövöldözéssel és nem nyomulnak közelebb a követséghez. A lövöldözés most szünetel és mindenütt teljes nyugalom van. Eleségünk rizs és lóhus. A levélíró nagy veszedelmet lát abban, hogy a Tiencinben megvert kínaiak Pekingbe jönnek. Az amerikaiak július 3-án éjjel kimentek a követség házából és nagy kárt tettek a kínaiakban.

Brüsszel, augusztus 1.

A külügyminiszter *De Cartier* sanghaji belga ügyvivőtől a következő mai keleti táviratot kapta: Az idevaló amerikai főkonzul e hó 22-én a helyi hatóságok közvetítésével táviratot küldött a pekingi amerikai követnek. *Seng* taotáj értesítette a főkonzult, hogy a cungli jámen nem engedi meg a sifferes táviratok továbbítását, hanem azt követeli, hogy a táviratokat *rendes írással* szövegezzék.

London, augusztus 1.

A *Times* nak jelentik Tiencinből, hogy *Gasaloo* tábornok törzskarával július 28-án odaérkezett. Nagy segédcsoportok is érkeztek oda. Az előnyomulás azonnal megkezdődik. Az oroszok és japánok Peitang felé tolják előre őrségeiket. *Jamakuci* tábornok reméli, hogy három nap alatt beveszi Jangcunt. Ugyanez a lap jelenti Sanghaiból 31-iki kelettel, hogy a sangtungi kormányzó azt táviratozta a sanghaji angol főkonzulnak, hogy a *Macdonald* követnek küldött üzenetét átadták. *Macdonald* válaszában a cungli-jámennek fogják átadni és az küldi el majd a főkonzulnak.

London, augusztus 1.

A *Morningpost*-nak jelentik Washingtonból tegnapi kelettel: *Choato* londoni amerikai nagykövet ma érintkezésbe lépett *Salisbury*-val a Peking felé való azonnali előnyomulás dolgában és tudomására adta, hogy az Egyesült-Allamok el vannak tökéltve az azonnali előnyomulásra. *Salisbury* azt válaszolta, hogy Anglia is kész erre.

Pétervár, augusztus 1.

Nihucsvangból jelentik. Az oroszok és kínaiak között összeütközésre került a dolog. Az oroszok visszaverték a kínaiakat, miközben négy orosz megsebesült, hat kínai meghalt, egy pedig megsebesült.

forrásához és cserjék közti árnyékba. Ha nincs vágyaink, ne bitoroljuk szárnyait. Ha szárnya-szegették vagyunk... no, édes barátom, én nem vergődöm, hogy minél több port verjek föl. Semmiféle házassággal ne rontsuk meg életünket, meg ne mérgezzük, nevetségessé se tegyük magunkat.

— És a méltóságos asszony?

— Bizonyosan neki is megvannak a maga elvei. Talán szunnyadnak most még. Az ébredést meg akarom előzni... Eh, bocsánat, édes ügyvédem. Egyet elfelejtett. Az ügyvédi fölhatalmazást nem állítottam. i. Kérek blankettát... Édes, kedves Irmámnak már mindent elmondtam... Kérek tollat... Oh barátom, most már sohasem fog szeretni. Erdemetlennek, durvának tart, csak hogy majd belátja, milyen okos, pompás öreg férj voltam, a ki legszebb és legszenvedélyesebb korában feloldottam... Mondhatom neked, te kerges ügyvéd, hogy mikor még szerettem is, mindig eszembe jutott, hogy nemsokára vége mindennek. Nincs egy jobb penna? A tinta is sűrű... A lakásodnak mi is a száma? Ej, töltsd ki magad ezt a blankettát, majd én aláírom. Jól van, nagyon helyes. Megbizom... ügyvédet... Alakanyaritom a nevemet. Mielőbb indítsd meg a válópört, mielőbb, édes, kedves barátom, drága fiskálisom. Hadd legyen végén hamor. Irma is akarja. Ime itt van minden okirat.

TÁVIRATOK.

A khedive Bécsben.

Bécs, augusztus 1. (Saját tud. táv. táv.) *Abbaz* basa egyiptomi khedive ma ideérkezett.

Gyász Alfréd hercegért.

London, augusztus 1. (Saj. tud. táv.) Egy hadiparancs elrendell, hogy a tisztek *Alfréd* szász-kóburg-góthai hercegért augusztus 2-ától szeptember 13-ig gyászt viseljenek.

Az angol önkéntesek.

London, augusztus 1. (Saj. tud. táv.) Az alsóház tegnapi ülésén harmadik olvasásban is elfogadta az önkéntesekről szóló törvényjavaslatot és a kölesön javaslatot.

Turista-muzeum Aradon.

— Felhívás a közönséghez. —

Arad, augusztus 1.

Az arad-hegyvidéki turista egyesület, mely fiatal kora dacára is nagy és érdekes akeziót fejt ki a turistika terén, elhatározta, hogy természet-, nép- és tájrajzi gyűjteményt létesít. E szándékának megvalósítása végett a közönséghez fordul egy hosszabb felhívással, melyben többek közt az alábbiakat mondja:

Az arad-hegyvidéki turista egyesület választmánya f. é. július 31-én tartott ülésén elhatározta, hogy Aradváros és Aradmegye érdekében egy természet-, nép- és tájrajzi gyűjteményt létesít, erre nézve a mozgalmat megindítja és a gyűjtést a maga részéről ezennel meg is kezdi.

Mily könnyű lesz ennek összehordása, ha Aradváros és Aradmegye közönsége csak némi érdeklődést fog tanusítani a nemes cél iránt. Egy pár év alatt egész kincsgyűjteményre fogunk szert tehetni e nélkül, hogy bárkinek a legcsekélyebb kárt okoztuk volna, sőt az érdekelteket is vihathat majd ki magának, a tudomány és művészet pedig kész anyagra talál, melyet csak föl kell dolgoznia.

Minden iparos egy-egy kisebb ipari termékkel, avagy műhelyének, gyáranak közelebbi ismertetésével képviselhetné magát, míg a kereskedő árumintákkal és árjegyzékekkel, vagy áruházának szemléltető bemutatásával. A tudós, a művész, tudományos, illetve művészeti produktumainak egy-egy kisebb példányával, avagy utánzattal, a turista pedig öszszeszedné az egyes bejárt vidékek természeti viszonyaira, népeletre vonatkozó adatokat és tárgyakat, mindenki járulhat hozzá egy-egy jellemzőbb adattal a gyűjtemény gyarapításához, így a népviselet, tájleírás, folklóre stb. körébe vágólag.

A turistika ez által az üdülésen kívül más nemes czéllal is lesz összekötve, a melynek elérésével szép szolgálatot teljesíthet mindenki saját szűkebb hazájának.

Különösen lelkes honleányainkhoz fordulunk, a kik leginkább lennének hivatva a néprajzi részt összegyűjteni. Egy-egy vidék népviseletébe, vagy egy-egy kor divatja szerint karakteristikusan öltöztetett bábu, egyes fényképfelvételek a népről, ennek házáról, lakásáról, viseletéről; életmódjának jellemvonásainak egy-egy hü leírása, egy-egy jellemző öltöny, vagy butordarab, mind oly csekély és mégis érdekes tárgyak, melyeket könnyen megszerezhet minden lelkes honleány és ajándékozhat létesítendő muzeumunknak.

Gyárosaink, iparosaink, kereskedőink, művészeink és tudósaink számos reájuk nézve csekély, sőt semmi értékkel sem bíró tárgynak fognak birtokába kerülni, melyet az Egyesületnek adományozhatnak és így annak nagy szolgálatot tesznek. Tegyük is, ne tekintsenek semmit tulcsekélynek, avagy épen semmisnek, mi mindent szívesen veszünk át, a mi városunk és megyénk kulturkincseit egy szemernyivel is gyarapítani fogja: ásványok, préselt növé-

nyek, preparált állatok, földrajzi, földtani, népesedési, turistikai, gazdasági és egyéb térképek s mindenféle fényképek a természetéről, népről, gyákról és bányatelepekről, fürdőkről, vidékekről; népviseletrre, népszokásokra, életmódra vonatkozó tárgyak; fürdőtelepek, vidékek leírása; nyomtatványok stb. stb.

Felhívjuk tehát a nagyérdemű közönséget és kedves honleányainkat, hogy ha bármilyen tárgy állana e tekintetben rendelkezésükre, melyet nélkülözhetnek, küldjék el az Arad-Hegyvidéki Turista-Egyesület czímére Aradra, itt az gondosan el fog tétetni és ha az A. H. T. E. legközelebb megszerzendő helyiségébe vonulhat, itt állandóan közszemlére fog kitéteni természetesen minden egyes tárgyhoz a beküldőnek és illetve az ajándékozónak neve is ki fog tüntettetni.

Saját hazája és szülőföldje iránti lelkesedése, az ahhoz való ragaszkodása fogja mindenkinek megsugni azt, hogy mivel szolgálhat a nemes ügynek legméltóbban.

Művészházasság.

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Budapest, augusztus 1.

Nagy feltűnést, szinte szenzációt keltett most három év előtt a fővárosi társaságban az a házasság, a melyet *L. J.* fiatal zongoraművész és jeles zeneszerző — akinek egy operettje szép sikert aratott — kötött Sz. Józsefvárosi háztulajdonos egyetlen leányával.

Valósággal regényes házasság volt. A fiatalok egy farsangon ismerkedtek meg egymással s az ismeretségből csakhamar forró szerelem lett minden kilátás nélkül arra, hogy valaha is egymáséi lehessenek.

A leánynak — feltűnően szép, karcsu jelenség — az az ötlete támadt, hogy énekelni tanul és hosszas kérés, rimánkodás után kieszközlötte a jószívű anya segítségével, hogy *L. J.* lett az ének mestere.

Ez időtől fogva *L.* naponként feljárt szerelmese házához, ahol e percztől a szerelem vert tanyát. Örök szerelmet esküdtek egymásnak és elszánt harcot folytattak az apával, a ki erről a házasságról hallani sem akart és a heves szemrehányások és családi viszály napirenden volt az eddig nyugalmas polgári családban.

A fiatalok végre is diadalmaskodtak. *L. J.* oltárhoz vezette imádottját s egy évig boldog házasságban éltek. Nagy házat vittek és művészi terveket szöttek. *L.* operetteket írt, de színházi viszonyainknál fogva, vagy talán a művek gyengeségénél fogva, hasztalan volt minden törekvése, hogy előadhassa azokat, színre többé egyik műve sem került.

A nagy csalódás elkeserítette, de még inkább a család szemrehányásai. A házastársak viszonya mind ridegebb és ridegebb lett.

A fiatal férj végre is egészen elhidegült családjára iránt és az áldatlan viszonyon végződött, hogy *L. J.* a múlt évben külföldre ment bucsuzatlanul és itt hagyta ifju, szép nejét és kis fiát.

Külföldön karmesteri állást kapott s azóta hirt sem hallatott magáról. Az asszonyka — úgy beszélnek — csakhamar megvigasztalódott és megindította a válópert férje ellen — hűtlen elhagyás czimén.

A kuria tegnap mondotta ki éppen a válást.

Igy ért véget ez a szenzációs házasság, a melyről most ismét sokat beszélnek a társaságokban, különösen pedig a Hangliban.

— Nem egymáshoz illők voltak — ez az egyhangú vélemény.

SZINHÁZ ES IRODALOM.

A színház műsora:

Csütörtök: Sötét titok, színmű.

Péntek: Szünet.

Szombat: Kuruczfurfang, népszínmű.

* **Uj baritonista Leszkaynál.** A *P. H.* mai száma jelenti: *Nemes* Sándort, a vidéki színház egyik szép hangú baritonistáját, *Leszkay* András, az aradi színház igazgatója három évre szerződtette.

* **A Kuruczfurfang** népszínműből a zene- és énekár már teljesen készen van. Ma kezdődtek meg a színpadi próbák, melyek a szombati bemutató előadásig naponként több óra hosszat folynak. A darabhoz az igazgató szép új magyar ruhákat készíttetett teljesen azon minták szerint, melyek *II. Rákóczy* Ferencz fölkelése korából fennmaradtak. Bokornak ez a legérdekesebb darabja igen jó szereposztással kerül nálunk színre, a mozgalmas jelenetek hatásáról pedig gondoskodik *Bács* Károly, a rendező. A Kuruczfurfang miatt egyelőre lemarad a műsorról *A sötét titok*, melynek csütörtöki előadására már sok jegyet vittek el.

* **Kétféle becsület.** Kellemes szép regény az, mely ezzel a címmel most indult meg a „Legjobb Könyvek” című elterjedt regénytárban, *Klinkovströmnek* ebben a két kötetre terjedő művében egyrészt gyönyörűséget találunk ugyanazok, akik a színes és poetikus színek szeretik, mint azok, akik a fordulatokban gazdag drámai eseményeknek barátai. Az író igen érdekesen szőtt mese keretében hű képét adja a magasabb társadalmi osztály erkölcsi felfogásának, amely nem mindenkor és nem mindenben felel meg az igazságnak s amelyvel ártatlanokat hajlandó sújtani. A regényben a főúri világ felfogásával szemben egy festő foglalt állást, aki a becsületet másként mérlegeli s aki e helyzetében majdnem mindent elveszít. Abban a harcban, amelyet a regény alakjai vívnak s amely a szenzációs hatású történetet a megoldás felé viszi, jellemzetesen domborodnak ki a szereplők s mindvégig lekötve tartják az olvasók figyelmét. A kötet ára egy korona. A „Kétféle becsület” most könyvpiacon került első része úgy a Legjobb könyvek kiadóhivatalában (Budapest váci-körút 78.) mint minden könyvkereskedésben megkapható.

Az olasz királygyilkosság.

— Az Aradi Közlöny távirati értesülése. —

Arad, augusztus 1.

Umberto, az egyesült Olaszország második királya átadatott az emlékezésnek. A végtelen idő hármass irányából már csak a múlt az övé. A jelen, a jövő: a munkás dicsőséges jelen s az ismeretlen nagy eseményekkel várandó jövő s bezárult előtte.

Valahányszor elcsattan egy lövés, mely nemes szívet jár át, vagy megcsillan a kés, mely szerencsére sokszor nem talál, Európaszerte fölbred az alvó gondoskodás és tenni akar valamit. De mindedig nagyon keveset tett. Már királyok hörögtek szétmarczangolt testtel az utca porában, hatalmas nagy urak, ártatlan áldozatok szenvedték meg az anarchizmus czéltalan, bűnös munkáját és még mindig nem váltak lehetetlenné a gyilkolásra alakult banda szövetezései.

Talán most, hogy az egész művelt világ osztatlan részvétellel siratja a megboldogult olasz uralkodót, kit egyaránt tisztelt, becsült mindenki, talán most megalakul az *anti-anarchikus* szövetség, hogy hadd robbantsák föl az ördögi módon kiesztelt aknákat — visszafelé. Ez volna az egyetlen helyes megtorlás a monzai kastély csendes halottjának szomorú elmulásáért.

Lejj az Apenninek csillogó zöld félszigetén egyre dörögnek az ágyuk, bontogatja a fekete lobogót a szél, s szomorúak, kihaltak a városok. Impozáns módon nyilatkozik a nemzeti gyász, mintha nagy fájdalomnak kifejezése

mellett, a gyilkos, az envéréből való brávó ellen akarna tüntetni.

Az európai udvaroknál meg a részvét táviratok után ujjat fogalmaznak s csak most érzik igazán az elmulás hervasztó szellője: *Le roi est mort, vive le roi!*

Mai távirataink a következők:

Az új király Monzában.

Róma, augusztus 1.

Viktor Emánuel király és *Heléna* királyné ma éjjel 1 óra 45 perczkor Nápolyba érkeztek. A pályaudvaron a prefektus, a parancsnokló tábornok és *Crispi* képviselő üdvözölte a királyi párt. Negyed óra múlva a királyi pár a génuai herceggel tovább utazott. Reggel 6 órakor Rómába érkezett a királyi pár, a pályaudvaron a miniszterek fogadták. A királyi pár 6 óra 45 perczkor tovább utazott Monzába, a hová este 7 óra tájban érkezik.

Róma, augusztus 1.

II. Viktor Emánuel az új királyt és nejét *Heléna* királynét egy *sehol meg nem álló* gyorsvonat hozza Monzába. A pályamentén fedezetül két szakasz lovasság és egy szakasz gárda őrzi az elrobogó vonatot.

Részvét távirat Budapestről.

Budapest, augusztus 1.

Tegnap este a Petőfi halálának évfordulóját ünneplő fővárosi polgárság elhatározta, hogy *Umberto* király halála felett, aki tudvalevőleg *Kossuth* Lajos koporsójára koszorút helyeztetett, részvétének ad kifejezést. A Petőfi-ünnepélyt rendezett asztaltársaságok központi megbízásából *Gara* József, *Seffer* László és *Zempléni* Árpád a következő részvét-táviratot küldötték *Saracco* olasz miniszterelnöknek:

Al signor *Saracco*
presidente de ministerio

Róma, augusztus 1.

Sul morte di quella magnanimo ré e patriota grande chi ha coronato la bara di nosro *Kossuth*, dolorosa lagrime versa

la cittadinama grata
di Budapest.

A távirat magyar fordítása a következő: *Saracco* miniszterelnök urnak Róma. Annak a nagylelkű királynak és nagy hazafinak halálán, aki a mi *Kossuthunk* ravatalát megkoszoruzta, fájdalmas könyeket ont Budapest — hálás polgársága.

Anglia részvéte.

London, augusztus 1.

A felsőház *Umberto* király meggyilkolása alkalmából elfogadta a királynőhöz intézendő feliratot, a melyet *Salisbury* miniszterelnök hosszabb beszédben ajánlott elfogadásra. A alsóház hasonló feliratot fogadott el, a melyet *Balfour* a kincstár első lordja nyújtott be.

London, augusztus 1.

A felsőház ülésén *Salisbury* az *Umberto* király halála alkalmából *Viktoria* királynőhöz intézendő felirat megokolásában megemlítette, hogy az utolsó fél század alatt három köztársasági elnököt és két uralkodót öltek meg.

— Ez nemcsak azért borzasztó dolog — mondotta a miniszterelnök — mert Anglia szimpatiaát érez azok iránt a népek iránt, a melyeket a merényletek sújtottak, hanem azért is, mert az emberi elvetemültségnek iszonyatos örvénye tá-

rul az ember elé és a közel jövőben az emberi társadalom legfőbb érdekeit fenyegeti. A monzai rémes tette nem adott okot *Umberto* király, a ki tősgyökeres olasz volt, a ki örökös gonddal örködött Olaszország fölött és mindenben szíve mélyéből együtt érzett népével. Ez az ember volt az, a kit egy titkos társaság kiszemelt s a kit a parancs engedelmes végrehajtója könyörtelenül talált. Ez a gyilkosság sem politikai tettnek, sem magánbosszu művének nem tekinthető, hanem egyes-egyedül a beteges hirtvágyra, a modern társaságnak erre az átkára vezetendő vissza. Ennek a beteges vágnak gátat kell vetni, mert különben a társadalom létét fenyegeti. Nem akarok ezutal az orvoslás módjairól beszélni, ha egyáltalán van mód ennek az állapotnak az orvoslására, de nem haboztam soha sem kimondani azt a nézetemet, hogy e büntettek tekintetében az emberi társadalom téved, ha könyörületet gyakorol.

A feliratot a miniszterelnök beszéde után elfogadták.

Az alsóházban *Balfour*, a kincstár első lordja hasonló feliratot nyújtott be. Magasztalta *Umberto* királyt, a ki nemcsak nagy hazafi, de Angliának nagy barátja is volt. Ő is, népe is hű barátja volt Nagy-Britanniának. Annál nagyobb fájdalommal tölti el tehát Angliát *Umberto* király halálának a hire.

A feliratot szótlánul fogadta el a ház. Az egész tárgyalás alatt födetlen fővel ültek a ház tagjai.

Gyászistentisztelet Milanóban.

Milano, augusztus 1.

Impozáns gyászistentiszteletet tartott ma délelőtt *Ferrari* kardinális a milanoi templomban. Tegnap este szintén volt gyászmise. Valamennyi milanoi templom harangja megkondult s óriási tömeg tódult a gyászistentiszteletre.

A tömeg a rendőrkaszárnya előtt elvonulva ököllet fenyekeződzött a második emeleti ablak felé, hol a gyilkos bezárva van.

A király ravatala.

Róma, augusztus 1.

Umberto holttestét a hálószobában teszik ravatalra. A szoba falát áttörték, hogy nagyobb helyet kapjanak.

Róma, augusztus 1.

A monzai birtokot, melyhez a gyilkosság gyászos emléke fűződik, a királyi család, hír szerint, el akarja adni.

Monza, augusztus 1.

A kastély fogadó termében állították fel ideiglenesen a ravatalt. Ide senkit sem bocsátanak be. Az előcsarnokban részvét ívet tettek ki, melyen eddig is már tizezernél több aláírás van. A koszorúk óriási tömegben érkeznek, úgy, hogy az azok számára kijelölt külön termek már teljesen megteltek.

Monza, augusztus 1.

A portugál királyné és *Izabella* bajor hercegnő ma ideérkeztek. Ezekon kívül az olasz igazságügyminiszter, a szenátus több tagja és számos prefektus jött ma Monzába.

Róma, augusztus 16.

A szerencsétlen véget ért király temetésén új rekviemet fognak előadni. A gyászinduló megírásával *Giuseppe Verdi* akarták megbízni, de miután a zeneköltő jelenleg nagy beteg, azért *Mascagni*hoz fordultak a gyászinduló megírásának tárgyában.

A pápa részvétnyilatkozata.

Róma, augusztus 1.

Ferrari kardinális hivatalosan értesítette a királynét a pápa részvétéről. A kardinális részvétlátogatásához fontos politikai következtetéseket fűznek. Ferrari husz perczig beszélgetett a királynéval, aztán bement a halottas szobába s a holttest mellett letérdelve sokáig imádkozott.

Róma, augusztus 1.

Az érsek intézkedett, hogy vasárnap a milanoi székesegyházban nagy gyászünnepe tartassék.

A királyné állapota.

Róma, augusztus 1.

Margit király ma valamivel nyugodtabban érezte magát. Ferrari látogatása rendkívül jó hatással volt reá. Azonkívül sok vigasztalást merített az ezrével érkező részvéttáviratokból, a melyeket elolvasott. A királyné imádkozással tölti idejének legnagyobb részét.

Li-Hung-Csang részvéttávirata.

Róma, augusztus 1.

Li-Hung-Csang ma részvéttáviratot küldött az olasz külügyminiszterhez.

Monarkista tüntetés.

Milano augusztus 1.

Milanóban tegnap este nagy monarchista tüntetés volt. Az utczákon óriási tömegek csoportosultak s a tüntetők ezrei egyre azt kiáltották:

— Evvira Vittorio Emanuele! A basso i boxeri italiani!

Luccheni ég Bresci.

Páris, augusztus 1.

A *Matin*-nak jelentik Genfből: A svájci rendőrség erős gyanuokok alapján arra a föltevésre jutott, hogy a *monzai merénylet és az Erzsébet királyné ellen elkövetett gyilkos merénylet közt összefüggés van, Luccheni és Bresci — zinkostársak s mindketten végrehajtói egy összeesküvésnek, melynek czélja: bizonyos uralkodó személyiségek meggyilkolása. A svájci rendőrség megállapította, hogy Bresci két évvel ezelőtt Genfben időzött s ott mint anarchista rendőri fetügyelet alatt állott. A jövő hónapban lesz két esztendeje, hogy Luccheni gyilkos töre halálra szurta Erzsébet királynét. Tegnap kérdőre vonták börtönében, vajjon *ösmerie Bresci*? De Luccheni megtagadta a feleletet. Genfi bírái előtt Luccheni a többi közt azt vallotta, hogy Carnot meggyilkolása, majd Erzsébet királyné meggyilkolása csak *első epizódjai* annak a jól megkonstruált tervezetnek, amely bizonyos uralkodók meggyilkolására vonatkozik. Luccheni aznap, mikor a gyilkosságot elkövette, s többi közt ezt mondta a vizsgálóbíróknak:*

— Sokkal szivesebben öltem volna meg Umberto királyt; de hát amit én nem tehettem meg, megteszi más.

Luccheni ugyancsak akkor ezt is megjegyezte:

— Csak Crispit nem ölnök meg, mert az lopott vágy egy félmilliót s ilyen embert nem ölnök meg.

Már akkor kétségtelen volt, hogy Luccheni az Erzsébet királyné gyilkosa, Caserio, Carnot elnök gyilkosa, valamint Canovas spanyol miniszterelnök gyilkosa — mindannyian messze szétágazó gyilkos összeesküvésnek voltak a végrehajtói. Ezek mellé kerül most Bresci is. Utalt ennek az összeesküvésnek valószínűségére Morianó ügyvéd, Lucheni védője is, ki védőbeszédében a genfi esküdtszék előtt azt

mondta, hogy meg kellene itt vádolni Olaszország szociális viszonyait is. Adja Isten, folytatta aztán, hogy ne teljedjék be Luccheninek az a nyilatkozata, melyet itt hallottunk! Adja Isten, hogy *Olaszország nemzeti királya is ne essék áldozatul egy olasz ember törének!*

Összeesküvés?

Róma, augusztus 1.

Bresci vallomásából azt gyanítják, hogy mások bízták meg a gyilkossággal. Rio Marina-ban letartóztattak egy *Kvintavalli* Salvadore nevű munkást, a ki Brescivel jött Amerikából és anarchista iratokat találtak nála.

Róma, augusztus 1.

Ioreaban letartóztatták *Lamier* Antoniot, a ki Brescivel és egy asszonnyal jött Amerikából. E letartóztatások megerősítik azt a gyanút, hogy a király összeesküvés áldozata.

Bresci halálbüntetést kíván.

Róma, augusztus 1.

Mikor Bresci-t ma kihallgatták, arra a kérdésre, hogy miért követte el a bűntettet, így válaszolt:

— Micsoda büntetést? *Ez nem büntetett, hanem hőstett!*

Aztán kijelentette, hogy a halálbüntetést szivesebben veszi, mint az életfogytiglani börtönt.

A királygyilkos fivére.

Róma, augusztus 1.

Brescinek egy fivére, aki az olasz hadseregnek tényleges állományban levő hadnagya, ma a hadügyminiszter rendelkezésére bocsájtotta tisztii rangját.

Gyilkossági szándék a királyné ellen.

Róma, augusztus 1.

Messageeronak jelentik: A letartóztatott *Lamier* valószínűleg azért jött Lipvölgybe, hogy a Gressomagba készülő Margit királynét megölje.

Milano, augusztus 1.

Turinból jelentik: *Lamier* anarchistát elfogták, ki bevalotta, hogy Brescivel és egy leánnyal együtt hajón ment Olaszországba, Bresci-t Modenában hagyta el. Vallomásai teljesen ellenkezők és zavarosak. Előbb mindent tagadott. Azt mondta, hogy Brescinek gyilkossági tervéről semmit sem tudott. Majd a keresztkérdésekre zavarba jött s akkor elkezdett Bresci tervéről beszélni. Többek közt így szólt:

— Ha a merénylet nem sikerült volna, akkor *második merényletet követtek volna el a király ellen.*

Lamiert sokáig vallatták és határozatlan válaszaiból az tűnt ki, hogy neki is nagy szerepe volt az anarchista összeesküvésben, mert *Margit királyné meggyilkolását bízták reá, a mit ő magára vállalt.*

Hajza az anarchisták ellen.

Milano, augusztus 1.

Az egész olasz rendőrség abban fáradozik, hogy Brescinek kétségtelenül kimutatott bűntársait kinyomozza. *Egy ismeretlen barátjának* jöttek nyomára, ki az utóbbi időben sok ideig együtt volt vele. Tegnap megállapították, hogy az utolsó két napon Bresci és barátja egy tejcarnokban találkoztak és ott fagyaltozva titokzatosan beszélgettek.

Milano, augusztus 1.

Ma kihallgatták Bresci szállásadó nőjét, kinek vallomása szerint vasárnap délután fél

6 órakor Bresci egy ismeretlen barátjával érkezett lakására. Bresci és barátja idegen nyelven — valószínűleg angolul — beszélgettek.

Milano, augusztus 1.

A gyilkossági tervek számai *Amerikába* s pedig valószínűleg *Patterson* felé vezetnek vissza. Az olaszországi és külföldi rendőri hatóságok közösen folytatják erélyes munkájukat. Milanóban több anarchistánál tartottak házkutatást s nyolczat le is tartóztattak, köztük az ismert *Colombo* nevűt és *Cabatterot*, a ki szintén hirhedt anarchista. *Cabatterot* két esztendővel ezelőtt a haditörvényszék 18 hónap börtönre ítélte. A vizsgálat folyamán kiderült, hogy gyakran időzött Bresci társaságában.

Milano, augusztus 1.

Egy *Ballini* nevű elfogott anarchista, a ki Rómából való, két nappal a gyilkosság előtt a kastélykert előtt sétált.

A titokzatos leány.

Milano, augusztus 1.

A rendőrség vizsgálata folyamán súlyos gyanu merült föl egy leány ellen, a ki állítólag tagja egy olyan szövetségnek, a melynek *Umberto* király meggyilkolása képezte feladatát. A leányt még nem tartóztatták le, de azért folyton szemmel tartják, hogy alkalomadtán a hatóság reá tehesse a kezét. Szerepe állítólag fölötte érdekes és a rendőrség sok fontos vallomásra számít arra az esetre, ha a leány kihallgatására kerül majd a sor.

A vizsgálat.

Róma, augusztus 1.

A vizsgálat folytatásával, miután a koronagyógyész hirtelen megbetegedett, az igazságügyminiszter a római főügyészt bizta meg. Az elővizsgálat Milanóban folyik.

A pör tárgyalását minden körülmények között megfogják gyorsítani, úgy, hogy rövid idő alatt már ítélet várható.

A törvényszék, mely az ügyet tárgyalja, az elnökből, két bíróból és a vádlóból áll.

Vilmos császárt is megakarják ölni.

Frankfurt, augusztus 1.

A Frankfurter Zeitung szerint az itteni rendőrség rövid idő előtt egy Zürichből visszatért olasz munkást fogott el. Ez kijelentette, hogy az anarchisták, melyek szövetségébe ő tartozik, másik uralkodó ellen is gyilkosságot terveznek. Megállapodtak ennek személyében is: *Vilmos német császárt* jelölték ki áldozatul. A gyilkosságot a közeli időben akarták elkövetni.

A rendőrség erősen kutat az anarchista bűntársai után.

A merénylő testvéreit letartóztatták.

Egy késő éjjeli jelentés szerint a vizsgálat eddigi folyamán bebizonyult, hogy az olasz király tényleg *összeesküvés* áldozata lett.

A merénylő fivérét és nővérét ma letartóztatták.

Gyilkosság**egy szilvafamiatt.**

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, augusztus 1.

Az emberi indulatok vadságáról tesz borzalmas tanuságot az a véres eset, a mi Rév községben most történt. Két szomszéd, a ki régebb idő óta haragosa volt egymásnak: egy szilvafa miatt összeveszett és a dolognak emberhalál lett a vége.

Réges-régtől fogva szomszédok, még pedig jó szomszédok voltak a faluban *Samu György* és *Halász Samu*. Módosabb gazdák mindketten. Békességben éltek a legutóbbi időkig. Nem régen történt azonban, hogy összekülönböztek: *Samu György* bántódott meg valami miatt és

azt a valamit nem tudta feledtetni vele sem az idő, sem az újabb más események. Haragosa lett szomszédjának és mindig kevésbé tudtak egymástól megférni.

E hó 27-én este azután dülőre vitte kettőjük dolgát Samu. Ittasan jött haza, este úgy 8 óra tájban és az első, amit házába léptekor megpillantott és ami éktelen haragra gerjesztette, a szomszéd szilvafája volt, egy ártatlan, jámbor szilvafa. Am amannak az udvaráról hajlott át az ő udvarára.

Samunak ez épen elég volt. Fejszét ragadott és vad káromkodások közepette neki látott, hogy a sövényen átnyuló szilvafát kipusztítsa.

Javában vagdalta a fát, mikor aztán a neszre figyelmes lett a szomszéd, Halász Samu. Szó-szót követett; majd aztán Halász átugrott a sövényen, hogy szomszédját fája kipusztításában megakadályozza.

Nem tett azonban egy lépést aem. Mert ugrás közben elbukott, Samu pedig hozzá ugo: va, *iszonyu ütést mért háta közepébe a fejszével.* A rettenetes ütés összezúzta Halász bal lapockáját s a fejsze éle mélyen behatolt a tudóbe. A szerencsétlen ember egyetlen rémes ordítást hallatott csak, aztán ott maradt, vérbe fagyva.

A gyikos, mikor látta, hogy áldozata nem mozdul már, bezárkózott házába. Ott is fogták el a csendőrök, hajnali 2 óra tájban. Mindent beismert és ittasságával védekezett.

Az időközben előhívott orvos, Weisz Jakab dr. konstata, hogy a sérülés feltétlenül halálos természetű. Pedig ekkor még a szerencsétlen ember élt, sőt beszélt. Gyilkosával szembesítették is. Mire azonban az élesdi járásbíró a helyszínére érkezett, az áldozat kiszorított, támasz nélkül hagyva nejt és apró gyermekeit.

A gyilkost vasra verve az élesdi járásbíróság börtönébe szállították az emberéletet kioltott fejszével egyetemben.

A szélhámos kegyelmes ur.

(A talmi Odescalchi herceg.)

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, augusztus 1.

Megirtuk mai lapunkban, hogy Palicson egy szélhámos és egy nevelőnő mily rutul visszaélt Odescalchi herceg nevével. A nagy feltűnést keltő esetről az itt következő részletes tudósítást kaptuk Szabadkáról:

A Polgári Szállodába tegnapelőtt délben egy elegáns. urias kinézésű egyén és egy ugyancsak elegáns kinézésű csinos fiatal nő érkezett meg, szobát kértek és a szobapinczér a 17 sz. balkonos szobát adta nekik. A vendégkönyvbe ezt a nevet írták:

Odescalchi herceg
és neje

Baja.

A szálloda személyzete előtt feltűnt ugyan, hogy egy ilyen magasrangú ur Polgári Szállodába megy lakni, de látták, hogy nem nagyon költségesnek, nem törődtek vele. A „kegyelmes“ vendégek az ebédet a balkonon elköltötték, bérkocsit hozattak és a várost körüljárva, Palicsra hajtottak.

A szálloda személyzete előtt azt mondták, hogy nászutan vannak. Ugy is tüntették fel; a férj nyalta-falta fiatal feleségét, a hol megfordultak, mindenki a szerelmes párt nézte, az asszony átölelte a férfit, közösen szívták a cigarettát, szóval minden tekintetben

nászutazó párnak tekintették őket. Az első kirándulás Palics-fürdő volt. Bérkocsin mentek ki, de csak uti toaletten, megtekintették a fürdőt, azután leültek a nagyvendéglőben vacsorázni. Itt kezdődik a szélhámos szabadkai szereplése.

Alig hogy az asztalhoz ültek, a vendéglőt hivaták, Gálffy vendéglős leereszkedőleg „nagyságos“ urnak czimezte a vendéget, de ez dühösen rászólt:

— Itt csupa nagyságos urak vannak, tudja meg, hogy kegyelmes urral van dolga. Odescalchi herceg vagyok!

A vendéglős és a pinczerek hajlongtak a „kegyelmes“ vendégek előtt, akik a vacsora elköltése után Piros Józsi zenéjét hallgatták.

Egyszer csak az egyik pinczér által magához hivatta Pirost, öt forintot adott neki és bemutatta magát, elkérte hegedűjét, beállt a bandába és huzta a magyar nótákat a vendégek nagy bámulatára. Mikor befejezte, odaszólt Pirosnak:

— Megmutattam, hogyan játszik egy kegyelmes ur.

Mikor eltávoztak, odaszólt Pirosnak:

— Holnap ki fogom tüntetni magukat megjelenésemmel, eljövünk az Anna-bálra.

Mig ott mulattak, a kocsisnak küldték a borokat, aki nem is tudta elképzelni, miképp jutott ilyen uri vendégekhez.

Palicsról behajtottak Szabadkára, a „Nemzeti szálló“ kerthelyiségébe. A kertben sok vendég volt, mindenkinek figyelme a karöltve jövő fiatal párra irányult. A nő cigarettával a szájában és pálczával a kezében lenézte a polgári vendégeket. Leültek egy asztalhoz és vörösbort ittak. A kerthelyiségben tambura-zene játszott. Mikor a vendégek nagyrésze eltávozott, a „kegyelmes“ vendégek pezsgőt hoztak és a tamburásoknak öt forintot küldött a férfi, a kocsis pedig a sarokban egyre itta a jó fehér bort, a mit rendeltek neki.

Egyszer csak fölkelt a szélhámos és a mellette lévő asztalhoz ment és bemutatta magát.

— Odescalchi herceg vagyok, ott van nóm, akit 6 nap előtt vettem el, kérem az urakat, sziveskedjenek asztalunkhoz ülni.

A társaság azonban nem vette figyelembe a „kegyelmes“ urat, az egyik közülök bérkocsiba ült és a rendőrségre hajtatott, ahol bejelentette, hogy egy szélhámos jár itten. Ugy látszik, nem tetszett „Odescalchi hercegnek“ a fogadtatás, eltávoztak a szállóba, ahol lefakadtak.

Vasárnap kora reggel 2 rendőr jelent meg a „Polgári szálló“-ban és keresték Odescalchi herceget és nejt. Ő kegyelmességük még aludtak. A rendőrök nem háborgatták, hanem bevárták, mig felkelnek.

A rendőrök igazolásra szólították fel őket, amire a férfi revolverrel támadt rájuk és felelősségre vonta őket, hogyan merészelnek egy Odescalchi herceget igazolásra szólítani, majd 9 órakor a főkapitány előtt fogja magát igazolni.

A rendőrök eltávoztak. De Odescalchi herceg eltűnt a városból s itthagya a kegyelmes asszonyt, aki naphosszat sirt szobájában, hogy hova lehetett az ő hat napos ura. Csupán két revolvert vitt magával, valószínűleg azért, ha elcsipik, agyonlövi magát, mert ki tudja, minő bűn nyomja a lelkiismeretét.

Ma délelőtt Vojnics kapitány elküldötte az egyik rendőrbiztost a Polgári szállodába és előállította „a kegyelmes“ asszonyt. A nő nem volt meglepődve, sőt nyugodt magatartással követte a rendőrbiztost a rendőrséghez, ahol elmondotta ismerkedésük regényét. Frisch Linának hívják, friedlandi illetőségű nevelőnő. Állítása szerint

Baján volt alkalmazásban báró Podmaniczky huszárkapitánynál. A vasuton ismerkedett meg a kalandorral, aki Odescalchi herceg főhadnagynak mutatta be magát. B.-Almásón kiszállt és uradalmi kocsisát kereste. Nagyon előkelően viselkedett. Baján és Szabadkán huszártisztnek mutatkozott be.

A leány Breszlauba akart utazni özvegy édes anyjához. Budapestig váltott jegyet, de hosszas rábeszélés után itt maradt Szabadkán. Elmondotta neki, hogy Bajáról egy párba elöl szokik.

Vasárnap reggel elvitte a nőnek pénztárcaját, amelyben 70 forint és a Budapestre szóló vasuti jegy volt, csupán J. K. jeggyel ellátott kendőt hagyott ott.

A szélhámos magyarul, németül, francziául és angolul beszélt. A pisztolyokat magával vitte, mert állítólag párba ment. Szabadkán levette szakállát. A nevelőnőnek állítólag az egyik szabadkai országgyűlési képviselő személyes ismerőse, aki azonban jelenleg nincs itthon. A rendőrkapitány az adott személyleírás alapján elrendelte a szélhámos országos köröztesét, a nevelőnőt pedig rendőri megfigyelés alá vette addig, mig az általa előadottak valóságáról meggyőződik.

HIREK.

Megfujták a trombitát.

A nap aranyos sugarai még alig fognak leérni a földre, mikor már a mi katonáink holnap szép rendben ott állanak a vártemplom előtti téren és katona módra komandóra imádkoznak. És mire a dobok pergése elhangzott, vállra kerül ismét a fegyver és megharsannak a trombiták, jelezvén az indulást.

Igy leírva elég poétikusnak látszik a dolog, de végig csinálni még is csak kényelmetlen! Mert tessék elképzelni harmincz kiló súlylyal, forró, nyári napokon harmincz, negyven, no meg elég gyakran még több kilométeren át rövid pihenőkkel gyalogolni, nem csekélység. De azért akik keresztül mentek már rajta — és hej de mennyien vannak ezek — azt mondják, hogy nincs szebb, nincs boldogabb idő, mint egy olyan manőver.

Nem a nehéz gyakorlatoktól, az egy hónapos próbaháborútól félnek, hanem egyre a fülükbe cseng az a lány hang, mely olyan szerelmesen, de titokban féltően hangzott az elbucsuzás pillanatában. Ezt a hangot nem lehet elfelejteni, hiába csapja kemény dobbantással lábát a poros utra a rupázó baka. De harmincz-negyven nap nagy idő és az alatt mégis el lehet felejteni azt a szerelmes szót és mikor majd Arad felé közelednek a bakák, egy kicsit félve gordanak a találkozásra. Vajjon nem fogja-e észrevenni rajta, hogy másoknak is a szemébe feledkezett? Mert bizony régi dolog az, még tán erősíteni sem kell, hogy a baka szívénel állandóbb dolog is legyen. Más szóval így lesz ez pénteken hajnalban. A házi-ezred legénységét a kora hajnali órákban trombitász fogja felébreszteni. Rövid idő alatt a díszterén sorakozott az ezred legénysége teljes felszerelésben. — A szemle s a rövid jelentések után felhangzott a zenekar indulója s az ezred kikanyarodott a nehéz lánczos kapun.

— Unnepségek Ischlben. Ischlből sürgönyzik, hogy Ferencz Szalvátor és Mária Valéria ma ülték meg ott házasságuk tizedik évfordulóját, mely alkalommal a király és az ott tartózkodó főhercegek jó kívánságukat fejezték ki. A polgárság nevében Wiesinger polgármester tolmácsolta üdvkívánatait. A király — mint on-

nan jelentik — ma *Pasetti* báró, osztrák-magyar nagykövetet hosszabb kihallgatáson fogadta.

— **A romániai zsidók sorsa.** A *Budapest*en rekedt romániai zsidók ügye immár befejezéséhez közeleg, amennyiben dolguknak anyagi része megoldottnak mondható. A bizottságnak fáradhatatlan munkásságát fényes eredmény jutalmazta. *Ma délig kerek 80.000 korona gyűlt össze* és ez az összeg körülbelül elég is, hogy abból a szerencsétleneknek utiköltségét fedezhessék. A gyűjtés különben még tovább folyik és remélhető, hogy az eddigi összeg teemesen öregbülni fog. A hazátlanoknak az a része, akiknek Angliában rokonaik vannak még ma este elutaztak *London és Manchester*-felé. A többinek utazási irányát és idejét illetően a bizottság eddigelé még nem határozott.

A belügyminiszteriumhoz ma érkezett Bécsből a külügyminisztérium értesítése, mely szerint a román kormány megengedte, hogy a *Turn-Szeverinnél három nap óta megakadt 684 zsidó kivándorló visszatérhet Romániába.* Együttal a román kormány felfüggesztette azon rendeleteit, melyek a kivándorlókat utjukban megakasztották. A *Budapest*en rekedt kivándorlók nem térnek vissza Romániába, hanem folytatják utjukat *Kanadába.*

— **A szerb király házassága.** *Sándor* király házassága, mint ma véglegesen megállapították, vasárnap délelőtt 11 órakor lesz. A kormány és a metropolita a legnagyobb pompa kifejtésével akarják a menyegzőt megülni, *Sándor* király is ezt a tervet pártolja, míg a menyasszony azt kívánja, hogy a legnagyobb csendben, minden pompa mellőzésével történjék esküvője. Hogy a két nézet közül melyik győz, csak a legközelebbi napokban fog elválni. A lakodalomra megérkezik az ujonnan készített királyi trónszék, mely a párisi kiállításon a szerb pavillonnak volt eddig ékessége. Az ünnepségek után az új pár az országban körutat fog tenni. A radikálisok országszerte a kormány engedelméből újra szervezkednek. Ma a belügyminiszter egy sereg ujság megjelenését tiltotta. Ellenben a radikálisok újból megindítják régi lapjukat, az *Odjek*-et, mely a *Milán* király ellen elkövetett merénylet óta nem jelenhetett meg. *Gruics* tábornok a miniszterelnök felhívására újból visszatér Szerbiába és visszakapja a hadseregben viselt rangját. Hír szerint a császár kivánságára *Gruics*ot újból kinevezik *pétervári* követté. Az új pénzügyminiszter, ki a radikális párt híve, ma megkérte a menyasszonyt, hogy a *Milán* király ellen elkövetett merénylet összes elítélteinek megkegyelmezését kérje a királytól. A miniszter elutasító választ kapott, a menyasszony azt felelte, hogy ő állami ügyekbe nem avatkozik be.

— **Segédtsízt választás a városnál.** *Nessel* Ferencz *aradvárosi* irodai segédtsízt nyugdíjaztatásával megüresedett állást az augusztusi közgyűlésen töltik be választás után. Az állásra eddig *Bökényi* Arisztid joghallgató, ki a tisztügyi szolgálatnál van mint napidíjas alkalmazásban, *Oláh* Dezső gazdasz, *Babits* János gáji rendőrségi irnok és *Tomasovits* József világi segédjegyző pályáztak.

— **Logakadémiák a vidéken.** A „Politikai Értesítő” illetékes helyről nyert értesítése szerint *Wlassics* Gyula vallás- és közoktatásügyi miniszter törvényjavaslatot dolgoztatott ki a jogi oktatásnak és vizsgálati rendszernek reformjáról, melyet már az őszi ülésnek elején a képviselőház elé terjeszt. Ez a törvénytervezet nagy fontosságú újítást tartalmaz, mivel törvénynyelvénél az esetét decentralizálná a jogi oktatást oly módon, hogy több vidéki város is kapna jogi akadémiát, részint azok a városok, melyeknek már volt a múltban jogi akadémiájuk, részint azok a városok, melyek népessé-

güknél és kulturájuknál fogva erre igényt tartanak. Ezzel az intézkedéssel megszűnik a budapesti jogi egyetem túlszűfolttsága s egyes vidéki városok élete új lendületet nyer az oda-seregülő ifjuság által. Pápán, Szegeden már mozgolódnak is a jogi oktatás elnyeréséért.

— **Elhunyt képviselő.** *Amon* Ede *Körmöcbánya* város országos képviselője, mint tudósítónk telegrafálja, *Körmöcbányán szívszélhűdésben meghalt.* Az elhunyt *Körmöcbányán* született 1851-ben a jogtudorságot megszerezvén, 1879—1889-ig *körmöczi* főjegyző volt, azóta négy ízben választották a város képviselőjé-
lek. *Amon* Bars megye törvényhatósági bizottságának tagja s a függő államadósságokat ellenőrző országgyűlési bizottságnak alelnöke volt.

— **A védjegy-tanács.** A kereskedelemügyi miniszter, mint táviratozzák, a napokban nevezi ki a védjegy-tanácsot. Ennek elnöke *Márki* Lajos miniszteri tanácsos, ülnökei: *Tehegöl* József és *Törley* József, előadói a szabadalmi bírák.

— **Egymásba rohant villamos kocsik.** *Budapest*ről jelenti tudósítónk: Tegnap este 9 órakor a budai *Margit-híd*fő mellett vakító, hatalmas fényugár lövelt fel hirtelen, mesebeli világosságot rögtönözve a sötét éjszakában. Készségre esett emberek örült sikoltozása kísérte a csodás fényzöngét. Aki látta, meghűlt benne a vér. Az emberek egy új zugligeti katasztrófát sejtve, rohantak a fényzöngé forrása felé, két egymásnak torlódott villamos kocsit állott a híd mellett megállónál. A kocsikról haláspadárca emberek ugráltak le, csak azok maradtak benne, akik a rémülettől nem tudtak mozdulni. A két kocsi ablaküvegei a földön heverték, a bordázatuk is megroppant több helyen.

Kilencz óra két perczkor egy pesti oldalról igyekvő kocsi állott meg a *margithíd*fői megállóhelynél. Válsami kétszáz lépésnyire mögötte a hidon egy másik villamos kocsit vágta. Ézen a kocsin történt a baj. Ahogy a lejtős uton lerohant, hogyan, hogyan nem, egyszerre elromlott a fékező, s a kocsivezető nem tudta meglátni a menetet s a kocsi a lejtős uton örült gyorsasággal száguldott előre, a megálló helynél álló kocsi felé. A fékét vesztett kocsi vezetője torkaszakadtából ordította az első kocsi felé:

— *Menjen! menjen! ne álljon!*

De az első kocsi vezetője nem hallotta a kiáltást. De meghallotta a harmincz utas, akik látták, hogy a hátuk mögött száguldó kocsin, melyen az emberek éktelenül kiabálnak, valami történt. *Mindkét kocsi*ről ugráltak le a férfiak. A fékét vesztett kocsi berohant az előtte állóba. Az összeütközés óriási erővel történt. A két kocsi bordázata megroppant, az összes ablakok összetörték. Az összeütközés pillanatában villamos lángtenger lövelt ki a sinekből s rémes nagyszerűséggel világított bele az éjszakába.

Szerencsére csak a kocsik zuzódtak össze. *Emberben nem esett kár*, néhány karczólástól eltekintve. Hamarosan nagy néptömeg verődött össze. A kocsikat bevitték a *Pálffy*-téri remizbe, ahol megállapították, hogy a fék hirtelen felmondta a szolgálatot s ez okozta a bajt.

— **Petőfi és Juliskája.** *Kéry* Gyula, az *Aradi Közlöny* budapesti szerkesztőségének vezetője a *Petőfi-Társaság* elnökségének megbízásából bejárja most az országot, hogy összegyűjtsön minden relikviát, följegyzést és emléket, ami *Petőfi* Sándorra vonatkozik. Gyűjtésének eddigi eredményéből érdekes részleteket közöl most velünk. Érdekes a következő visszaemlékezés, melyet a költő bátyjának, *Petőfi* Istvánnak Vácson lakó özvegyétől hallott *Kéry*.

A hatvanas években — írja — országszerte

terjedt el a vakhir, hogy *Petőfi* él; egy alkalommal együtt volt *Petőfi* Istvánné *Szendrey* Juliával a kertben. Beszélgetés közben *Petőfi* Istvánné kérte Juliát:

— Ugyan, *Juliskám*, mi is volt az ok, hogy másodszer is férjhez mentél? Hiszen, lám, mégsem egészen bizonyos, hogy ő meghalt. Hát ha váratlanul hazajön?

Szendrey Julia e kérdésre a következőket válaszolta:

— Én bizonyos vagyok abban, hogy *Sándor* meghalt. Ha azonban csoda történne, s mégis visszajönne, akkor csak két eset állhat elő. Ha beszélhetek vele, tudom, hogy megbocsát, mert ő megértene azt: miért mentem férjhez másodszer. De ha nem engedne szóhoz jutni, s nem mondhatnám meg neki az okot, akkor tudom, hogy — *megölne.*

Majd elmondta, hogy mikor férje halála hírére atyja házához visszatért, a pokol kinjait kellett elszenvednie. Atyja folyvást szemrehányásokat tett neki, aztán eléje dobott egy százas bankót:

— Itt van, szerencsétlen öleányom, — mondta izgatott hangon — eredj és keresd vele az uradat . . .

Egy más alkalommal *Petőfi* Istvánné, ismét férjéről beszélgetve, ezeket mondta:

— Ne gondold ám, hogy mi olyan boldogok voltunk, mint azt *Sándor* a költeményeiben írta . . . *Sándor* hirtelen és lobbanékony természetű volt, én nyughatatlan és ideges.

Aztán elmondta, hogy ő unatkozott *Koltón* s váltig biztatta *Petőfi*t: menjenek már *Pestre*. Tudta, hogy ott „egész udvara” lesz és sokat fog szórakozni. A mézeshetekben *Petőfi* valamiért megnehezelt reá. Ő akkor elkeseredésében kiült a kastély egyik magas ablakára s eltökélt szándéka volt, hogy leveti magát onnan, ha *Petőfi* nem békíti ki. Már-már végre akarta hajtani tettét, mikor *Petőfi* hirtelen a szobába lép s meglátva őt, amint himbálózva, kihajlik az ablakon, odarohan:

— *Juliska*, az istenért! — kiáltja *Petőfi*, görcsösen átkarolva őt — ne tréfálgass! Gyere, ne haragudjunk egymásra! . . .

Es megcsókolva egymást, kibékültek . . .

— **Egy nagy czég bukása.** A *Haász* Adolf-féle budapesti nagy fakereskedő-czég, mely a magyar kincstár összes felvidéki erdeit bérlte, tudvalevőleg már régebben fizetésképtelen lett. A czég már két hónap óta nem fizetett bért több ezer munkásnak, de még hivatalnokainak sem. A munkások elkeseredve beszüntették a munkát az összes erdőkben, fatelepeken és a gözfürészekben s már-már kitört volna a veszedelem, ha a kincstár közbe nem lép. A czég e napokban fizetésképtelen volt a kincstár részére, de mert az hallgatással felelt, a kincstár sürgősen zárlatot rendelt el az összes *Haász* czég által bérelt erdőkre és fatelepekre. A fellelést ekkor a kincstár személyzete vette át és a munkásnépet megnyugtanni igyekeztek, ezek azonban panaszuikkal *Kürthy* Lajos főispánhoz fordultak, aki a több ezerre menő munkás bérének kifizetése végett a kormányhoz árt.

— **A Lázár Vilmos-utca aszfaltozása.** *Földes* Kelemen és társai folyamodást intéztek a városnökhöz, hogy a *Lázár Vilmos-utczát* lássa el aszfalt burkolattal. Az ügygel legközelebbi ülésén foglalkozik a tanács.

— **Egy herczeg életveszélyben.** *München*ből jelentik, hogy *Pál*, *mecklenburg-schwerini* herczeg, midőn ma reggel gyermekeivel kétlovas kocsiján a *Károly-téren* hajtattott, lovai egy arra robogó motoros-kocsitól megbokrosodtak. A lovak a magánfogatot a motoros kocsi elé ragadták, mely azt darabokra törte. A herczeg és gyermekei oly szerencsésen estek ki a kocsiból, hogy semminemű sérülést sem szenvedtek. A

herczeg a szerencsétlenség színhelyéről gyalog ment szállójába.

— **A szélhámos nyelvtnár.** Mindinkább szélesebb körben ismerteti meg magát a két nevű elegáns nyelvtnár, *Ozas Panzo* avagy *Ettinger Fülöp*. Hónapokkal ezelőtt ülte le Budapesten csalásai miatt reá mért fogságát, azután folytatta üzelmét. Elment Kolozsvárra, majd *Aradra*, honnan sikerült pár család után eltűnnie a városból s elszökött Nagyváradra. Itt is szerencsét próbált, de rajtavesztett, mert a rendőrség nyakoncsipte. Innen megszabadulva elment Brassóba s most arról értesülünk, hogy ott egy néhány előkelő czéget érzékenyen megkárosított. A károsult kereskedők jelentést tettek a rendőrségnek, megindítva a nyomozást, *elfogta a szélhámost*. A nyelvtnár urat. A rendőrségtől átkísérték az ügyészség börtönébe, honnan nem szabadul meg egyhamar.

— **Ugrás a vasutról.** Említettük, hogy a Romániából visszatolonczolt zsidók egy része Nagyváradon keresztül utazott Predeal felé. Ebből az utból közlik most utólag ezt az érdekes, megható epizódot:

Berobogott a vonat Nagyváradra. A perron csöndes, csak egy-egy álmos utas lézeng a pályaudvaron, komor, borongós az idő, de a hőség pokoli. Hátról pedig kardok fénylenek egy sorban, rendőrök állanak a glédában, ügyelnek, hogy le ne ugorják valaki, itt ne maradjon proletárnak.

Benn egy büzös kupében, a buta sötétség szelleme által siralomházzá alakított vasuti kocsiiban ül egy család. Öszbevegült öreg ember, felesége meg egyetlen fiuk fiatal, *két hetes gyönyörű, szép barna hitvesével*. Nászutazást tart, élvezi a mézesheteket az új pár. Csak-hogy e nászutazás célpontja a pokol s mézeshetüket epénél is keserűbbé tetik a rut üldözők, az embergyűlölők, kik ürömcseppekkel mérgezték, keserítették meg és tették gyászhetté a házasság második hetét, melynek első hetében még az ottani *rendőrfő* üldözte a fiatal asszonyt, mert szép menyecske és tettzett neki.

Benn ülnek tettere készen. Az ifju pár s a fiatal férj egy gyermekkori barátja és szakértő halkan összeszűnnek s így beszélgetnek perczekig, hogy ne zavarják a szegény öregeket, kik a gyötrelmekről, éhségtől összetörve elaludtak.

A szomorú vonat elindult. A három fiatal menekülő, az új pár és a férj barátja pedig egy kendővel összekötik, erősen egymáshoz kapcsolják kezüket s pár perc múlva a vonat dübörgésébe egy tompa zuhanás vegyült bele. Halálmelegvetéssel, önfeláldozással *mindhármán leugrottak a robogó vonatról*.

Összekötötték kezüket, hogy ha egyik a kerek alá esnék, menjen utána a másik s a harmadik is. Ha Isten úgy akarja, hogy egyikük ott haljon meg, *haljanak meg együtt!*

A várad-velencei állomás közelében meglassította menetességét a vonat, ott ugráltak le hátul, a róm. kath. temető előtt. A leugró menekülők egymásra estek, de szerencsére semmi bajuk nem esett. Nagyot hálalkodtak, fohászokdák az Istenhez, hogy segítette őket veszedelmes elhatározásukban, fölkeltek a földről s elindultak a szürkülő hajnalban a teljesen ismeretlen utcákon.

— **Negyvennyolczas emlékünnap.** Temesvár közelében *Vadászerdőn* tegnap leplezték le a negyvennyolczas szabadságharcosok emléktábláját. Az ünnepet a dalosegyesület nyitotta meg a Szózatral. Aztán *Mokry István* bizottsági elnök üdvözölte a vendégeket. Emlékbeszédet *Pólya Ferencz* szentesi tanár mondott. Ezután a zenekar hangjai mellett lehullott a lepel az emléktábláról. Majd *Doth Antal*, a temesvári honvédegyesület elnöke beszélt, *Kapitány Zsigmond* alkalmi óráját szavalva el, *Mitkovitz József* lelkész pedig beszélt az emléktáblát. *Weisz Alfréd* *Bodrossy Elza* hazafias

költeményét szavalta, és végül a Himnusz eléneklésével befejezték az ünnepet. Este banket volt.

— **A Marosba fult tüzer.** *Repp Péter* 23 éves kisszentmiklósi tüzer tizedes tegnap a Marosba fult. Vezetése alatt több tüzer lovat fűrésztött a vízben, miközben elsodorta az ár s eltűnt társai szeme elől. Mikor rálatáltak, már halva volt. Holttestét haza viszik Varjasra s ott temetik el.

— **A gyógyszerárak és a honj gyártmányok.** A hazai gyártmányok pártolása ügyében a belügyminiszter is követi a kereskedelemügyi minisztert. *Aradhoz* leiratot intézett s ebben felhívja, hogy a községi gyógyszerárakat kötelezze a gyógyszereknek lehetőleg a belföldről való beszerzésére.

— **Óriási tűzvész.** A Temesvárhoz közeli *Billéd* községben tegnap délután 4 óra tájban eddig ismeretlen okból kigyuladt *Graff J.* háza és a szeles idő következtében még hat ház és a házak ndvarán levő összes gabonatermés porrá égett. A temesvár-gyárvárosi és józsefvárosi tűzoltóságok külön vonaton azonnal a helyszínén voltak ugyan, de már csak lokalizálni voltak képesek a tüzet, mely munka éjfél egy óráig tartott. A kár mintegy 120—140.000 koronát tesz ki, mert csak az épületek voltak biztosítva, a gabonatermés ellenben nem. Hire jár, hogy a tűz gyújtogatás folytán keletkezett.

— **Két ingyenes hely a zenedében.** Az aradi zenekedvelők által fenntartott zeneiskolában két tandíjmentes városi hely üresebésbe jött. Azok, akik ezen helyeket elnyerni óhajtják, folyó évi augusztus hó 15-ig írásban vagy szóval jelentkezzenek a polgármesteri hivatalban.

— **Egy tanár balesete.** Tegnap este a fővárosi Alkotás-utcában egy egyfogatu bérkocsit a lova elragadott. A kocsiból *Boromissza Mátyás* jászberényi r. katolikus főgimnáziumi tanár kugrott, de oly szerencsétlenül esett a földre, hogy *balkarját eltörte*. Az új Szent János-kórházba vitték.

— **Aradi mintára.** *Jászberény* a közvilágítás ügyében felvilágosítást és a berendezésre nézve adatokat kért Aradvárosától. Az átirat ma érkezett ide.

— **Véres kardpárbaj.** *Gyuláról* jelenti tudósítónk: Véres kardpárbaj folyt le ma *Magyar Pál* ezredes és *Kürthy Emil* főhadnagy között. *Magyar Pál* az *arczán* kapott erős vágást, *Kürthy* pedig a fején szenvedett *csontig ható erős sérülést*. A párbajt vendéglői összeszólalkozás okozta.

— **Leégett pamutszövő-gyár.** Velenczéből jelentik, hogy ma *Udinében* az ottani pamutszövő-gyár, mely 900 munkást foglalkoztatott, villámcsapás következtében teljesen leégett. A kár *másfél millió* liránál nagyobb. A gyár biztosítva volt.

— **Magyarok kalandja Párisban.** Mulatságos eset történt Párisban néhány bácskai honfitársunkkal, akik a kiállítás megtekintésére utaztak oda. Éppen a Trocadero aljában levő exotikus palotákat nézegették és elmentek a r.e de Tunisiere, ahol az arab kereskedők árulják olcsó pénzen az állítólag afrikai ipar apró csecse-becséit. A mi magyarjaink is megállottak egy arab kirakat előtt és egy cigarettaszípkát nézegettek, kérdezve, mi az ára. Az arab két ujját mutatta nekik, jelezve, hogy két frankért vesztegeti portékáját. A két magyar beszélgetni kezdett anyanyelvükön, hogy ez bizony nem drága, otthon azt mondják majd, hogy tíz frankot fizettek érte. Egyszerre elkezd nevetni az arabus és megszólal magyar nyelven:

— No, kérem. tekintetes ur, csak mégis furcsa, hogy minden magyar így csapja be az otthonvalókat az ajándékaival.

A magyarok alig tudtak szólni a nagy bámulattól, hogy ez a turbános alak olyan jól beszél magyarul. Hát kiszült, hogy *Mazaffer* ur ma-

gyar cigány, aki hegedűjével nem tudván eleget keresni, beállt arabusnak. De megkérte honfitársait, hogy a titkot ne adják tovább, mert még elbocsájtják a szolgálatából, ha kiszül a turpisság.

— **Betörök garázdálkodása.** *Klein Mór* budapesti vendéglősnek a Király-utca 25 sz. a levő helyiségébe az ajtó fölött levő ablakon át egy eddig ismeretlen tolvaj bemászott, s feltörve az asztalfiókot, kivette az ott elzárt Wertheim-kulcsokat, a melyekkel felnyitotta a a kasszát. Elvitt a betörő mintegy 1200 korona értékű ékszert s két takarékpénztári könyvet. A könyvecskéket az első hazai takarékpénztár egyesület állította ki, s az egyik 40 korona, a másik 10.000 korona volt elszámolva. Az egyikben egy 100 forintos bankjegy is volt. Az ékszerek között volt 2 darab férfi briliáns gyűrű, az egyik sima lapos, kék kövel, körülvéve apró briliánsokkal. A másik ferdén rezézett széles, egy briliánssal. Két darab női gyűrű, melyek közül az egyik vékony, három briliánssal, a másik „figaro“ gyűrű apró briliánkokkal. Egy mellű, ferde négyszögű alaku, két oldalt briliánsokkal, közepén kék.

— **Levél 1652-ből** Családi vagy hatósági levéltárakból olykor-olykor előkerül egy-egy régi irás s a fakult papirosról, az elmosódott sorokból egy kor hangulata árad felénk. Egyszerűbb, bensőségesebb életről regélnek ezek az irások. Ime egy levél a Pannónia című lap hasábjáról. A fiatal Berzeviczy Pál írta, aki Tökölynél Késmárkon mint pohárnok szolgált, a hasonnevű édes atyjának 1652-ben írt, szép zamatos magyar nyelven és engedelmet kér, hogy még egy esztendeig Tököly István szolgálatában maradjon. Ezt a levelet a lomniczi családi levéltárban csaknem harmadfél évszázadig hiven őrizték. Szól a következőképpen:

Szolgálatomat ajánlom Kegyelmednek, mint kedves Uram Atyámnak. Isten sok jóval áldja meg Kegyelmedet. Reviczky urammal első Kegyelmevel beszélgettem ma a mi állapotainkról. Reviczky Uram Kegyelmedhez mostanába nem jöhet, mivel hogy holnap Lengyelországba fogh menni István Ur (Tököly) ő Nagysága is Sandeczig fog menni.

Az én állapotomról Kegyelmednek most megh nem irhatok derekasan, mint hogy Keddig halasztották az Contentálást. Mind azon által Keczer Uram ő Kegyelme szólott velem és azt akarná az Ur, hogy megh egy Esztendeigh Poharnokul szolgáljam ő Nagyságát, mellyhez nekem semmi kedvem nincs, noha fizetést akarnak rendelni. Én pedig Kegyelmed hire nélkül semmit sem cselekszem. Kegyelmedtől választ várván és jó tanácsot. Ezek után tartsa és éltesse Isten jó egészségben Kegyelmedet sok Esztendeigh.

Költ Kesmark Varából 16. Febr. Ano 1602.

Kegyelmednek mindenkor engedelmes fia, migh él alázatosan szolgál.

Berzeviczy Pál s. k

Czim:

Az Nemzetes és Vitézlő Berzeviczy Pál uramnak Nekem kedves Uramnak.

Atyámnak adassék ő Kegyelmének ez levelem.

— **A kínai angol követség titkos folyosója.** Egy new-yorki újság érdekes dolgot ír a kínai angol követség palotájáról. Egy volt tengerész-tiszt, ugymond, azt beszélte, hogy a pekingi angol követség az 1889-iki kínai megszárláson okulva, titkos folyosót csináltatott palotája alatt a császárváros felé vezető kijárással. E titkos folyosó arra a célra készült, hogy a követség tagjai kimenekülhessenek rajta a palotából, ha a kínaiak megtámadnák őket. — A pekingi zavargásokról érkezett táviratokban nincs szó arról a titkos folyosóról, vagy az angol követség tagjainak ilyen módon való megmeneküléséről. De ha csakugyan igaz volna, amit az említett tengerész beszélt, a kínai angol követség tagjai most nem igen vehetik hasznát a titkos folyosónak, mert a zavargás, mint tudjuk, a császárvárosban dühög a legjobban

12853—1900. szám.

Árlejtési hirdetmény.

Az aradi m. kir. jószágigazgatóság részéről ezennel köz-
hírré tétetik, hogy az alább felsorolt munkálatoknak vállalatba
adása ezébjából az aradi m. kir. jószágigazgatóság hivatalos he-
lyiségében 1900. évi augusztus hó 16-án délelőtti 9 órakor fel-
sőbb jóváhagyás fentartása mellett írásbeli zárt ajánlatok tár-
gyalásával egybekötött nyilvános szóbeli árlejtés fog tartatni,
melyre vállalkozók 10% bánatpénzzel ellátva oly megjegyzés-
sel hivatnak meg, hogy az 1 korona bélyeggel ellátott írás-
beli zárt ajánlatok a kikiáltási összegnek megfelelő 10% bán-
atpénzzel ellátva az árlejtés megkezdéseig alólírott m. kir.
jószágigazgatósághoz adhatók be.

Ezen ajánlatokban, melyekben az 1 korona bélyeg sza-
bályszerűen átírandó, a megajánlott vállalati összeg nemcsak
számokkal, hanem betűvel tisztán érthetően kiírandó és vilá-
gosan kijelentendő, hogy ajánlattevő az árlejtési jegyzőkönyv
feltételeit és a költségvetésben feltüntetett munkálatokat —
melyeket aláírni köteles — ismeri, azoknak magát felétlenül
aláveti, és azokat elfogadja.

Az árlejtési feltételek és költségvetési okmányok alólírt
jószágigazgatóságnál megtekinthetők.

Utó-elkészt, valamint távirati ajánlatok nem fogadtatnak
el még az esetben sem, ha azok egy újabb árlejtés megtar-
tása esetére kötelezőleg fenntartatnak is.

Vállalatba adatni fog:

1. A ó szivaczi róm. kath. lelkészlak építése.
a kegyuri kincstár terhére eső költség 16897 korona 56 fill.
a községre eső kézi és fuvar költség értéke 2552 korona 25 fill.
mely összeget a község a természetben kiszolgáltatandó kézi
és fuvarnapszámokkal fogja kiegyenlíteni.

2. Az apátfalvai róm. kath. lelkészlak javítása: a kegyuri
kincstár terhére eső költség 3698 kor. 29 fill.
a községre eső kézi s fuvar költségváltására 183 kor. 68 fill.

3. A nagylaki róm. kath. templom s paplak helyreállítása:
A kegyuri kincstár terhére eső költség 1643 kor. 34 fill.
a község terhére eső s természetben kiszolgáltatandó
kézi és fuvar költség 128 kor. 20 fill.
Arad, 1900. július hó 27-én.

M. kir. állami jószágigazgatóság.

(Utánnymomat nem díjaztatik.)

2193

„Stearoptinum“

(Olaj-sebta pasz)

Bámulatos gyorsan gyógyító
olaj-sebta pasz, a mely egyet-
len a maga nemében s egy
régii család titka.

Budapesten a katonaságnál orvosilag rendelve.

Biztosan gyógyítja s a fájdalmat rögtön csillapítja bármily sebeknél: vágás, zuzódás, égés, fagyás, mindenféle kelevény, a női em-
lők gyuladása és gyűlése, a titkos betegségek, kiütések stb.

==== Egy adag ára használati utasítással együtt 2 korona. ====

2074

A hatásért kezességet vállal, a mi, ha elmaradna, — a pénzt visszaszolgáltatja a „Stearoptinum“ laboratoriuma. — A pénz beküldésével vagy után-
vétellel megrendelhető a „Stearoptinum“ laboratoriumában: Budapest, VII. kerület, Mexikói-ut 88., II. 25.

1947—1900. tkvi sz.

Árverési hirdetmény kivonata.

A világozi kir. járásbíróság,
mint tkvi hatóság közhírré teszi,
hogy gróf Nádasdy Ferencz gyoroki
uradalma, továbbá Wenter Ede
aradi, továbbá Arad-csanádi gaz-
dasági takarékpénztár r. t., to-
vábbá özv. Izsó Istvánné aradi, to-
vábbá Szelle József ügyvéd, aradi
lakosok, továbbá Viktoria takaré-
és hitelintézet r. t. és végül Pa-
kurár Ádámné szül. Luka Lena
kovaszinczi lakosok végrehajtható-
nak, Luka Juon kovaszinczi lakos
végrehajtást szenvedett elleni 400
korona, továbbá 520 korona, to-
vábbá 1000 korona, továbbá 310
korona, továbbá 676 korona, to-
vábbá 420 korona és végül 120
kor. tőkekövetelések és jár. iránti
végrehajtási ügyében a világozi kir.
járásbíróság területén lévő, Arad-
megyében fekvő, a kovaszinczi
162. számú tjkvben A. I. 1—7.
sorsz. a. felvett 159. összeírásu bel-
telkes ház és 1/4-ed külállómanyu
földre 1630 koronában és ugyan-
ezzen számú tjkönyvben az A + 1.
sor (601 7, 601 8) hrsz. a. felvett

12 forint 75 kr. szőlődezsma vált-
sággal terhelt szőlőre 68 koroná-
ban ezennel megállapított kiki-
áltási árban az árverést elrendelte,
és hogy a fennebb megjelölt ingat-
lanok az 1900. évi augusztus hó
17-ik napján d. e. 10 órakor Kova-
szincz község házában megállapított
nyilvános árverésen a megállapított
kikiáltási áron alól is eladatni fog-
nak.

Árverezni szándékozik tartoznak
az ingatlanok becsárának 10% -át
vagyis 163 kor. és 6 kor. 80 fillt
kézpénzben vagy az 1881. évi LX.
t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal
számított és az 1881. nov. hó 1-én
3333. sz. a. kelt igazságügyminisz-
teri rendelet 8-ik §-ában kijelölt
óvadékképes értékpapirokban a ki-
küldött kezéhez letenni, avagy az
1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmé-
ben a bánatpénznek a bíróságnál
előleges elhelyezéséről kiállított sza-
bályszerű elismervényt átszolgál-
tatni.

Kelt Világoson, 1900. évi ju-
nius hó 2-ik napján. A világozi
kir. járásbíróság, mint telekkönyvi
hatóság.

Aknay,

kir. járásbíró.

2194

Nyilvános köszönet egy kiváló szépitőszernek.

Nyilatkozat. Igen tisztelt gyógyszerész ur! Az ön által fel-
talált **IBOLYA-CRÉME** kitünő hatása indított arra, hogy ez uton
leghálasabb köszönetemet nyilvánítom. A jó készítményért fo-
gadja örökös köszönetemet, mert egy pár nap alatt eltávolította
az arczomon lévő összes szeplőimet és májfoltokat, egyuttal biz-
tosított, hogy széles ismerős körömben ajánlani fogom.

Bécs, 1899. decz. 5. Kitünő tisztelettel Marsatzky Adél.

Szeplő, májfolt, bíbros bőrvörösséget és mindennemű
arozteltatlanságot bámulatos rövid idő alatt elmulaszt az
egész világon elterjedt teljesen ártalmatlan szer a **Hajós-féle**

IBOLYA-CRÉME

ára: 1 tégely 50 kr. Ibolya-crème szappan 35 kr. Ibolya puder fe-
hér, rózsas és krém színben 60 kr.

Hajós-**IBOLYA-TEJ** (Eau de Violette de Hajós.)
Ezen hygienicus mosdóvíz az
arcz, nyak, karok és kezeknek megkapó szépséget, fehértilliom
és rózsas színében tündöklő varázsos színt kölcsönöz. 1 üveg 50 kr.

Óvakodjunk értéktelen hamisításoktól!

Ibolya-crémem csinos gömbölyű kék dobozban van és törvé-
nyes védjeggyel van ellátva. Kapható a készítő és feltalálóknál

HAJÓS ÁRPÁD

gyógyszertára és gyógyvegyészeti laboratoriumában

ARAD, Andrassy-tér 22., a megyeházzal szemben.

Szőlő eladás.

A kovaszinczi hegyen

egy 6 katasztrális holdból álló
igen szép fekvésű

szőlő

egy részben forgatva, 1000 s
nehány száz csemege tőkével
beültetve, mely már az idén
szép termést ígér, tágas lakó-
szoba és konyha, közel kut,
kitünő vízzel

eladó,

avagy fele részben is eladó.

Bővebb értesítést lehet nyerni
Horváth Pálnál, Magyar-utca
10. szám alatt.

Tanoncz

kerestetik

egy vidéki szép

vas- és vegyeske- reskedésbe.

Czim a kiadóhivatalban.

Hirdetmény.

Közhirre teszem, hogy Arad sz.
kir. város igazoló választmánya a
törvényhatósági bizottságban 1901.
évben szavazattal bíró legtöbb adót
fizetők névjegyzékének összeállí-
tása céljából folyó évi augusztus hó
6-ikán d. e. 10—12-ig és augusztus
hó 7-én d. u. 3-tól 5 óráig Lőcs
Rezső aljegyző hivatalos helyisé-

gében (földszint a kis kaputól jobb-
ra) ülést tart.

Felhívom mindazokat, a kik az
adó kétszeres beszámításának az
1886. XXI. t. cz. 26. szakaszában
biztosított kedvezményét igénybe
venni kívánják, hogy ebbeli óhajuk-
at az igazoló választmány előtt
írásban vagy szóval bejelentsék.

Aradon, 1900. évi július hó
30-án.

Szalay Károly,
igazoló választmányi elnök.

Vásári hirdetés.

Gurahonczon

az országos

vásárt

folyó hó 13-án

2170

tartják meg.

Gurahoncz, 1900. aug. 1.

Előjáróság.

17999—1900.

Hirdetmény.

Arad sz. kir. város területén
gyakorlandó korlátlan, korlátolt és
kismértékben való szeszes italok-
nak mily mennyiségben kimérésé-
ről az aradi m. kir. pénzügyőri
biztosság által szerkesztett össze-
írási jegyzék 1—14 ivét az állami
italmérési jövedékről szóló 1899.
évi XXV. t. cz. 17. szakasza és az
erre vonatkozó utasítás 17. sza-
kasza értelmében 1900. évi augusz-
tus 2-ik napjától 9-ik napjáig be-
zárólag a városházán a fogyasztási
adófelügyelőség hivatalos helyisé-
gében közszemlére azzal tesszük ki,
hogy azok az érdekeltek részéről
nemcsak megtekinthetők, hanem
az azokban kitüntetett forgalmi
adatokra nézve az engedélyesek
bármelyike részéről esetleg az ipar-
társulat, kereskedelmi testület ré-
széről észrevételek tehetők, mely
észrevételek a város fogyasztási
adófelügyelőségnél írásban nyujtan-
dok be.

Arad 1900. július hó 28.

A városi tanács.

SZABAD BEMENET!!! ●●●●● SZABAD BEMENET!!!

SCHREYER HARRY

HANGSZERKIÁLLÍTÁSA

ARAD, SZABADSÁGTÉR 21.

Zongorák, * Harmoniumok, * Mesterhegedűk és gordonkák.

Czimbalmok. * Mindenféle fuvó hangszerek.

Mechanikus zenművek. ≡ Zeneautomaták. ≡ Hangszer-különlegességek.

HANGSZER-KELLÉKEK.

Nyitva: f. évi jul. 15-től szept. 1-ig, naponta d. e. 10—12-ig, d. u. 3—7-ig.

SZABAD BEMENET!!! ●●●●● SZABAD BEMENET!!!

Csak nőket érdekelhet e szenzátiós felfedezés!

„AFRODITIN“

mellszépítő, a háremhölgyek csodahatású laurus-irja, mely visszavaráz-
solja a női kebel elvesztett ifjai üdeségét, ruganyos teltségét. A testbört bársony-lágyágúvá és se-
lyemfényűvé varázsolja. Ezen csodahatású ír gyógynövényekből készül, tehát semmiféle ártalmas
anyagot nem tartalmaz. Egy tégely ára használati utasítással 4 korona. **Törvényesen védve.**
A pénzbeállításával vagy utánvétellel megrendelhető a „Stearoptinum“ laboratoriumában
Budapest, VII. kerület, Mexikói-ut 88. sz.